Tirsdag den 23. november 2021

P9_TA(2021)0464

Digitalisering af europæisk rapportering, overvågning og revision

Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2021 med henstillinger til Kommissionen om digitalisering af den europæiske rapportering, overvågning og revision (2021/2054(INL))

(2022/C 224/02)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 322, stk. 1, og artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (finansforordningen) ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (BFI-direktivet) ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge) ([4]),

— der henviser til artikel 22, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ([5]),

— der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Kommissionen om dataindsamling med henblik på effektiv kontrol og revision ([6]),

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter,

— der henviser til sin beslutning af 14. maj 2020 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne ([7]),

— der henviser til sin beslutning af 29. april 2021 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne ([8]),

([1]) EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
([2]) EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.
([3]) EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.
([4]) EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43.
([5]) EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.
([6]) EUT C 58 I af 18.2.2021, s. 2.
([7]) EUT L 417 af 11.12.2020, s. 381.
([8]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0164.

Tirsdag den 23. november 2021

— der henviser til punkt 24 i Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-21. juli 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027,

— der henviser til Domstolens udtalelse i de forenede sager C-465/00, C-138/01 og C-139/01, Österreichischer Rundfunk ([9]), om, at »skatteyderne og offentligheden i almindelighed i et demokratisk samfund har ret til at blive informeret om anvendelsen af det offentliges indtægter«,

— der henviser til undersøgelsen fra Temaafdelingen for Budgetanliggender, som Budgetkontroludvalget havde anmodet om, med titlen »De 50 største modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken i hver EU-medlemsstat«,

— der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste med titlen »Digitalisering af den europæiske rapportering, overvågning og revision«,

— der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 4/2020: Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning.

— der henviser til forretningsordenens artikel 47 og 54,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0311/2021),

A. der henviser til, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udføre deres arbejde så åbent som muligt;

B. der henviser til, at med henblik på budgetgennemførelsen indebærer anvendelsen af dette princip, at de europæiske borgere bør vide, hvor og til hvilke formål Unionens midler anvendes; bemærker, at antallet af instrumenter uden for budgettet fortsat stiger, og mener, at instrumenterne såsom Next Generation EU er underlagt Kommissionens direkte forvaltning; fremhæver, at Parlamentet skal opfylde sit mandat i forbindelse med beslutningstagning, kontrol og dechargefunktioner; anmoder om, at finansforordningen ajourføres, således at Parlamentet kan opfylde sit mandat til at kontrollere disse nye mekanismer; understreger, at dette er særlig vigtigt i forbindelse med digitaliseringen af den europæiske rapportering, overvågning og revision;

C. der henviser til, at offentlig viden og fuld gennemsigtighed om anvendelsen af EU-midler er afgørende for accepten af disse udgifter og også er afgørende for at sikre ansvarlighed, troværdighed og bedre kontrol med udgifterne, herunder undgåelse af misbrug og interessekonflikter;

D. der henviser til, at finansforordningens artikel 38 indeholder de gældende regler for offentliggørelse af oplysninger om modtagere og andre oplysninger;

E. der henviser til, at forskelle i gennemførelsen af disse regler har ført til en situation, hvor der i øjeblikket er ét rapporteringssystem for den fælles landbrugspolitik i hver medlemsstat og mere end 250 rapporteringssystemer under struktur- og samhørighedspolitikkerne i medlemsstaterne;

F. der henviser til, at der i øjeblikket er store forskelle i, hvordan disse systemer er udformet, hvordan de fungerer, og hvordan man henter og deler oplysninger fra dem;

G. der henviser til, at fragmenteringen af data gør identifikationen af endelige støttemodtagere ekstremt vanskelig, hvis ikke umulig, for så vidt angår EU-fonde under direkte, indirekte eller delt forvaltning;

H. der henviser til, at der findes mange systemer, som ikke indeholder entydige identifikationsnumre for fysiske personer og virksomheder;

I. der henviser til, at de nuværende systemer for virksomheder i de fleste tilfælde ikke indeholder oplysninger om virksomhedernes ejer eller ejere og deres reelle ejere; der henviser til, at digitalisering af den europæiske rapportering, overvågning og revision er det mest nyttige instrument til at undgå desinformation, hvis ikkefølsomme oplysninger er offentligt tilgængelige;

([9]) ECLI:EU:C:2003:294, præmis 85.

J. der henviser til, at Parlamentet flere gange har anmodet Kommissionen om at give oplysninger om de 50 største modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik og strukturfondene i hver medlemsstat, men hidtil har modtaget ufuldstændige og utilfredsstillende svar;

K. der henviser til, at Parlamentet iværksatte en undersøgelse i 2020 med henblik på at identificere de 50 største modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik og strukturfondene i hver medlemsstat på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger, som har givet interessante resultater, men også har vist, hvordan det fortsat er vanskeligt tydeligt at identificere mange endelige støttemodtagere;

L. der henviser til, at den nuværende situation de facto gør det umuligt for nogen at få et overblik over, hvor mange penge de endelige støttemodtagere får fra den fælles landbrugspolitik og fra struktur- og samhørighedspolitikkerne;

M. der henviser til, at Revisionsrettens konklusioner, som blev fremlagt under den offentlige høring den 2. september 2021 i CONT, viste et klart behov for at forbedre gennemsigtigheden af det eksisterende system for tilsyn med EU-midler;

N. der henviser til, at visse virksomheder og fysiske personer opererer i mere end én medlemsstat og derfor modtager EU-støtte i flere medlemsstater, og eftersom virksomhedsstrukturer kan være yderst komplekse og uigennemsigtige, er Kommissionen ikke i stand til at holde styr på det samlede beløb, der akkumuleres af hver af disse multinationale virksomheder;

O. der henviser til, at Det Europæiske Råd i forbindelse med aftalen mellem stats- og regeringscheferne om FFR 2021-2027 i punkt 24 i sine konklusioner af 17.-21. juli 2020 anerkendte behovet for flere oplysninger om de endelige modtagere af EU-midler med henblik på kontrol og revision;

P. der henviser til, at alle disse faktorer viser, at der er et presserende behov for at skabe et fælles, gennemsigtigt og brugervenligt standardiseret interoperabelt digitalt system på EU-plan, der så vidt muligt er baseret på open-source-principper, således at medlemsstaternes gennemførelsesmyndigheder kan rapportere om modtagerne af midler fra den fælles landbrugspolitik og struktur- og samhørighedspolitikkens fonde og alle andre fonde med henblik på at gøre det muligt for de nationale kontrol- og revisionsmyndigheder, OLAF og EPPO og andre EU-institutioner og -organer at få fuldstændige og pålidelige oplysninger om de endelige støttemodtageres identiteten, hvor meget de modtager, og fra hvilke fonde;

Q. der henviser til, at offentligheden i videst muligt omfang bør have adgang til oplysninger om de direkte og endelige modtagere af EU-midler i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler og Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolen) faste retspraksis om offentliggørelse af data om modtagere af EU-midler;

R. der henviser til, at et sådant system bør sikre harmonisering af dataformatet, være maskinlæsbart, indeholde entydige identifikationsnumre, omfatte søgnings- og sorteringsfunktioner og være interoperabelt, således at data ikke kun kan samles for ét politikområde eller en fond, men for alle politikker, fonde og medlemsstater og bør vedrøre direkte, indirekte og også delt forvaltning;

S. der henviser til, at Kommissionen bør udvikle et sådant system for at sikre fuld interoperabilitet, herunder automatisk oversættelse af systemets hovedelementer, og sikre den hurtigst mulige gennemførelse af et sådant system i alle medlemsstater, politikker og fonde;

T. der henviser til, at et sådant system skal udvikles sammen med det højeste niveau af internetsikkerhed for at undgå eventuelle cyberangreb eller forsøg på cyberangreb på dette system, der anvendes i alle medlemsstater;

U. der henviser til, at Unionens budget bør finansiere udviklingen af et sådant system, som bør stilles til rådighed for medlemsstaterne og de regionale myndigheder, der har ansvaret for at forvalte og vedligeholde sådanne rapporteringssystemer, og for journalister, repræsentanter for civilsamfundet og den brede offentlighed samt uddannelseskurser for embedsmænd med ansvar for den daglige drift af systemerne;

V. der henviser til, at rapporteringssystemerne for den fælles landbrugspolitik og struktur- og samhørighedspolitikker realistisk set ikke kan opdateres løbende med de seneste oplysninger om virksomhedsejere og dermed endelige støttemodtagere, og at systemerne derfor automatisk bør knyttes til offentlige virksomhedsdatabaser og fælles databaser om endelige støttemodtagere;

W. der henviser til, at offentlige enheder ofte er direkte modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik eller strukturfondene, som derefter udbetales til andre modtagere som led i gennemførelsen af et specifikt program; der henviser til, at den offentlige enhed i sådanne situationer også bør være forpligtet til at indberette, hvem de endelige modtagere af pengene har været; der henviser til, at det digitale system bør omfatte interoperabilitet med bl.a. interne systemer hos relevante nationale organer og myndigheder, forvaltnings- og betalingsmyndigheder samt nationale offentlige udbuds- og indkøbsdatabaser;

X. der henviser til, at et sådant interoperabelt system bør overholde databeskyttelsesforordningen og rimelige »de minimis-regler« for offentliggørelse af data;

Y. der henviser til, at oplysninger om modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik og struktur- og samhørighedsfondene bør være offentligt tilgængelige i mindst fem år;

Z. der henviser til, at offentliggørelse af data vedrørende modtagere af midler fra politikker med delt forvaltning så vidt muligt bør harmoniseres med reglerne for modtagere af midler under direkte forvaltning; der henviser til, at satellitdata bør anvendes oftere, og at disse data bør udnyttes bedre, hvorved de hindringer, der i øjeblikket hæmmer betalingsorganernes udbredte anvendelse af nye teknologier, fjernes ([10]);

1. anmoder Kommissionen om, bl.a. som led i den kommende revision af finansforordningen, inden udgangen af 2021 at forelægge de nødvendige lovgivningsmæssige forslag til ændring af finansforordningen i overensstemmelse med henstillingerne i bilaget;

2. mener, at de finansielle følger af det forslag, der anmodes om, bør dækkes af EU-budgettet;

3. mener, at sikring af tillid til den finansielle forvaltning af EU-midler er afgørende for den overordnede tillid til EU-institutionerne og dermed sikrer troværdighed af projektet om yderligere europæisk integration;

4. der henviser til, at mens cloudtjenester er strategiske innovationskatalysatorer for digital omstilling, udgør lanceringen af den europæiske alliance for industridata og clouds i juli 2021 et vigtigt skridt i denne henseende;

5. understreger, at klare, forståelige og retfærdige regler om rettigheder til at modtage støtte eller deltage i udgiftsprogrammer er en første forudsætning for støtte til finansiel forvaltning af EU-midler;

6. er af den faste overbevisning, at den mest effektive og virkningsfulde måde at yderligere øge beskyttelsen af Unionens finanser og at muliggøre endnu grundigere kontrol er at skabe et integreret, interoperabelt og harmoniseret system til indsamling, overvågning og analyse af oplysninger om endelige støttemodtagere i alle medlemsstater;

7. mener, at gennemsigtighed med hensyn til gennemførelsen af reglerne og dermed vedrørende identiteten af modtagere af midler fra forskellige fonde og programmer og vedrørende de beløb, de modtager, og politikker til bekæmpelse af svig er et væsentligt element i sikringen af tillid til den økonomiske forvaltning af EU-midler; anerkender, at offentliggørelsen af data om støttemodtagere bør omfatte minimumstærkler i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler og EU-Domstolens faste retspraksis;

8. mener endvidere, at gennemsigtighed sikret med et digitaliseringsprogram, der skaber et integreret, interoperabelt og harmoniseret system, kan være det bedste instrument til at bekæmpe desinformation i alle medlemsstater;

9. mener, at gennemsigtighed med hensyn til de endelige støttemodtagere også er et meget effektivt redskab i bekæmpelsen af muligt misbrug, interessekonflikter, svig og korruption i forbindelse med anvendelsen og fordelingen af EU-midler;

10. mener, at gennemsigtighed omkring de offentlige midler sikrer bedre ansvarlighed og øget tillid blandt borgerne til de offentlige myndigheder;

([10]) Revisionsrettens særberetning nr. 4/2020: Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning.

11. understreger, at gennemsigtighed med hensyn til de endelige støttemodtagere vil sikre, at revisions-, kontrol- og dechargemyndighederne i de nationale og regionale forvaltninger, Kommissionen, Rådet og Parlamentet vil have langt bedre og mere præcise muligheder for at sikre, at midlerne anvendes effektivt, eller til at foretage inddrivelser i tilfælde af svig eller anden form for misbrug af midler i overensstemmelse med regler og politiske ambitioner; understreger, at Revisionsretten, OLAF og EPPO også vil være i stand til at opfylde deres respektive forpligtelser mere effektivt og præcist, hvis de får fuld adgang til fuldstændige og pålidelige oplysninger;

12. understreger endvidere, at en mere sammenhængende og EU-dækkende offentliggørelse af data om de endelige støttemodtagere vil give journalister, repræsentanter for civilsamfundet og den brede offentlighed langt bedre muligheder for at rejse legitime spørgsmål og give udtryk for deres bekymringer og derved afsløre potentielle tilfælde af misbrug af eller svig med EU-midler eller formodet deltagelse fra politisk eksponerede personers side;

13. mener, at den nuværende situation, hvor det er umuligt at få et rimeligt fuldstændigt billede af, hvem der modtager midler, og hvor meget de modtager, navnlig fra fonde med delt forvaltning, herunder navnlig den manglende evne til at samle individuelle beløb, når den samme direkte og/eller endelige støttemodtager og/eller reelle ejer er involveret, er uacceptabel og skal ændres snarest muligt for at øge gennemsigtigheden og effektiviteten af EU-midler;

14. er af den faste overbevisning, at den mest effektive måde at rette op på situationen er at revidere de relevante dele af finansforordningen med det formål at øge gennemsigtigheden med hensyn til, hvem der modtager midler, hvor meget de modtager og fra hvilke EU-fonde og -programmer;

15. understreger, at en sådan ændring af finansforordningen kan medføre ændringer af sektorlovgivningen vedrørende henholdsvis fonde og programmer;

16. understreger, at en sådan revision af den gældende finansforordning bør foretages som led i den kommende revision af finansforordningen, som Kommissionen har bebudet vil blive forelagt i fjerde kvartal af 2021;

17. mener, at revisionen af finansforordningen bør omfatte et solidt retsgrundlag for obligatorisk anvendelse af åbne og standardiserede data om offentlige indkøb samt gøre IT-systemer til budgetkontrol obligatoriske og interoperable med nationale og regionale databaser;

18. understreger, at revisionen bør sikre anvendelsen af standardiserede datasæt og muligheden for at identificere endelige modtagere af midler; mener, at obligatoriske oplysninger, der indsamles med henblik på revision og kontrol, som minimum skal omfatte registreringsnummeret for juridiske enheder, det nationale identifikationsnummer for fysiske personer, en angivelse af typen af støttemodtager, underleverandører, reelle ejere, hvorvidt støttemodtageren også modtager statsstøtte samt støttemodtagerens kontaktoplysninger; fremhæver, at adgang til følsomme oplysninger gennem det interoperable digitale rapporterings- og overvågningssystem bør begrænses til ansvarlige nationale og europæiske myndigheder, institutioner og organer med henblik på revision, kontrol og decharge og bør være i nøje overensstemmelse med databeskyttelseskravene;

19. understreger, at Kommissionen bør sikre, at anvendelsen af integrerede og standardiserede rapporterings- og overvågningsværktøjer gøres obligatorisk og fuldt ud gennemføres i medlemsstaterne og således ikke længere udelukkende fungerer på frivillig basis;

20. understreger, at det i forbindelse med revisionen yderligere bør sikres, at det — når den direkte modtager af EU-midler er en virksomhed — er muligt at identificere denne virksomheds reelle ejere;

21. understreger, at det i situationer, hvor den direkte modtager er en virksomhed, der ejes af en anden virksomhed, bør sikres, at det også er muligt at identificere den reelle ejer af den anden virksomhed, og at denne forpligtelse fortsat bør gælde for alle virksomheder, der indgår i ejerskabsstrukturen; mener derfor, at det er nødvendigt, at moderselskaberne opretter entydige identifikationsnumre for støttemodtagere, således at hvert datterselskab har et efterfølgende nummer, der gør det muligt fuldt ud at spore midlerne tilbage til de endelige støttemodtagere og de reelle ejere;

22. bemærker, at denne forpligtelse til at identificere den reelle ejer som minimum bør gælde, når en fysisk eller juridisk person ejer mere end 15 % af den pågældende virksomhed; understreger, at virksomhedsandele, der tilhører slægtninge, bør sammenlægges og tælles som én;

Tirsdag den 23. november 2021

23. bemærker, at forpligtelsen til at være i stand til at identificere virksomhedens reelle ejere også bør gælde, når en virksomhed er beliggende i et ikke-EU-land;

24. bemærker, at revisionen af finansforordningen også bør sikre, at offentlige enheder, som er direkte modtagere af EU-midler, bør være forpligtet til at rapportere om de endelige modtagere af midlerne, dvs. hvis det er en anden fysisk eller juridisk person end den offentlige enhed selv; fremhæver behovet for, at det digitale system omfatter interoperabilitet med bl.a. interne systemer i relevante nationale organer og myndigheder, forvaltnings- og betalingsmyndigheder samt nationale offentlige udbuds- og indkøbsdatabaser;

25. opfordrer Kommissionen til at udvikle og stille et system til rådighed for finansielle aktører og enheder, der er ansvarlige for budgetgennemførelse, herunder kompetente nationale og regionale myndigheder under delt forvaltning, for at sikre digitalisering af europæisk rapportering, overvågning og revision for den fælles landbrugspolitik, samhørigheds- og strukturfondspolitikker og andre politikker;

26. understreger, at et sådant system så vidt muligt skal være baseret på open-source-principper og anvende standardiserede foranstaltninger til indsamling, sammenligning og aggregering af oplysninger og tal om de direkte og endelige modtagere af EU-midler med henblik på kontrol, revision og decharge; understreger behovet for elektronisk identitet som et første skridt til at øge borgernes tillid til offentlige institutioner;

27. understreger, at et sådant system bør udvikles med henblik på at sikre fuld overholdelse af principperne om gennemsigtighed som fastsat i finansforordningens afsnit II, kapitel 8;

28. understreger, at et sådant system bør være tilgængeligt for journalister, civilsamfundsrepræsentanter og den brede offentlighed med henblik på at fremme forskning i anvendelsen af offentlige midler og eventuelt afsløre svig, samtidig med, at databeskyttelsesforordningen overholdes;

29. anmoder om, at dette system udvikles inden for to år og gøres tilgængeligt, gratis og obligatorisk for de indberettende myndigheder i medlemsstaterne;

30. understreger, at udviklingen af et sådant system bør ledsages af en mulighed for, at de nationale og regionale myndigheder og relevante EU-institutioner, herunder Parlamentet, Kommissionen, Revisionsretten, OLAF og EPPO, hvor det er relevant, kan sikre effektiv kontrol af interessekonflikter, uregelmæssigheder, spørgsmål om dobbeltfinansiering og ethvert misbrug af midler, herunder anvendelse af moderne IT-værktøjer såsom ARACHNE;

31. påpeger, at et sådant system ville gøre det muligt meget hurtigt at identificere gentagne og eventuelt overrepræsenterede modtagere af EU-midler, herunder vindere af udbud;

32. anmoder Kommissionen om at sikre, at de nødvendige midler til et sådant system stilles til rådighed på Unionens budget sammen med bevillinger til uddannelse og teknisk bistand til personalet hos de nationale og regionale myndigheder, der skal anvende dette system;

33. bemærker, at et sådant system ikke i sig selv kan indeholde ajourførte data om ejerskab af virksomheder; bemærker endvidere, at et sådant krav ville indebære, at forvaltningsmyndighederne ville blive gjort ansvarlige for data om virksomheder, som de ikke er ansvarlige for;

34. anmoder om, at systemet udformes på en sådan måde, at det automatisk er forbundet med databaser med ajourførte oplysninger om ejerskab af virksomheder samt interoperabilitet med interne systemer i relevante nationale organer og myndigheder, forvaltnings- og betalingsmyndigheder samt nationale offentlige udbuds- og indkøbsdatabaser;

35. anmoder om, at oplysninger om modtagere af EU-midler gøres offentligt tilgængelige i mindst fem år;

36. understreger, at et sådant system bør overholde EU's databeskyttelsesregler og EU-Domstolens faste retspraksis; bemærker, at der er forskelle mellem detaljeringsgraden i de oplysninger, der skal indsamles, samles og opbevares med henblik på revision, kontrol og decharge, og som kan gøres tilgængelige for offentligheden generelt; understreger, at revisions-, kontrol- og dechargemyndigheder skal have fuld adgang til alle tilgængelige oplysninger, mens offentliggørelsen af data kan være begrænset af gældende databeskyttelseskrav og minimumsgrænser;

37. fremhæver, at et sådant system skal beskyttes effektivt mod cybertrusler; anmoder Kommissionen om at investere i cybersikkerhedssoftware af et højt niveau og gennemføre periodiske test for at identificere potentielle sårbarheder også på medlemsstatsniveau;

38. anerkender, at systemet bør overholde regler om minimumsbeløb, som ikke vil blive offentliggjort; understreger, at de ansvarlige myndigheder ikke desto mindre altid bør lægge alle de midler, der udbetales til en enkelt støttemodtager, sammen, og hvis det samlede beløb, der udbetales til en enkelt støttemodtager, overstiger minimumsbeløbet, bør oplysninger om alle betalinger til denne støttemodtager offentliggøres;

39. anmoder Kommissionen om at sikre, at dette system også i videst muligt omfang vil blive anvendt til midler og politikker under direkte forvaltning med de samme regler om gennemsigtighed som for modtagere af midler fra EU-programmer;

40. fremhæver, at det eksisterende system for tidlig opdagelse og udelukkelse også har en vigtig rolle i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; er bekymret over, at det kun finder anvendelse på midler under direkte forvaltning, som kun udgør ca. 20 % af EU-midlerne; er ligeledes bekymret over, at økonomiske aktører, som OLAF har identificeret som udøvere af misbrug af offentlige midler, ikke automatisk udelukkes fra kontrakter, der finansieres over EU-budgettet, eller pålægges økonomiske sanktioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse i forbindelse med den kommende revision af finansforordningen for at gøre den mere effektiv;

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de ledsagende henstillinger til Kommissionen og Rådet.

Tirsdag den 23. november 2021

BILAG TIL BESLUTNING

ORDLYDEN AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, stk. 1, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at øge beskyttelsen af Unionens budget og EU-genopretningsinstrumentet mod svig og uregelmæssigheder bør der i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger og som svar på punkt 24 i Det Europæiske Råds konklusioner af 17. til 21. juli 2020 indføres standardiserede foranstaltninger for at indsamle, sammenligne og samle oplysninger og tal vedrørende de endelige modtagere af EU-midler med henblik på kontrol og revision.

(2) For at sikre effektiv kontrol og revision er det nødvendigt at indsamle data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler under delt forvaltning og midler fra projekter og reformer, der støttes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ([1]), herunder data om de reelle ejere af modtagerne af midlerne. Reglerne for indsamling og behandling af sådanne data vil skulle overholde de gældende databeskyttelsesregler.

(3) For at øge beskyttelsen af Unionens budget bør Kommissionen stille et integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem til rådighed, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj, til at få adgang til, opbevare, samle og analysere ovennævnte data med henblik på medlemsstaternes generelle og obligatoriske anvendelse. Dette system bør sikre en effektiv kontrol af interessekonflikter, uregelmæssigheder, spørgsmål om dobbeltfinansiering og eventuel misbrug af midlerne. Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og andre EU-undersøgelses- og kontrolorganer bør have den nødvendige adgang til nævnte data for at kunne udøve deres tilsynsfunktioner i forbindelse med den kontrol og revision, der i første omgang skal foretages af medlemsstaterne for at opdage uregelmæssigheder og gennemføre administrative undersøgelser af misbruget af de berørte EU-midler, og for at få et præcist overblik over fordelingen heraf.

(4) Forordning (EU, Euratom) 2018/1046 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

I forordning (EU, Euratom) 2018/1046 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

([1]) EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

a) I stk. 3 indsættes følgende litra:

»ee) indsamling af data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler«

b) I stk. 4 indsættes følgende litra:

»cc) afhængighed af et integreret og interoperabelt elektronisk informations- og overvågningssystem, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj, til at få adgang til og analysere data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler.«

(2) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen giver på en hensigtsmæssig måde og rettidigt adgang til oplysninger om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler, på grundlag af de data, der er indsamlet i det integrerede og interoperable elektroniske informations- og overvågningssystem, der er oprettet i henhold til artikel 129a.

Dette stykkes første afsnit gælder også for andre EU-institutioner, når de gennemfører budgettet i henhold til artikel 59, stk. 1. Hvis modtageren af midler er en juridisk person, offentliggøres oplysninger om personer og enheder, der ejer mere end 15 % af denne enhed.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Følgende ikke-følsomme oplysninger offentliggøres under behørig hensyntagen til kravene om fortrolighed og sikkerhed, navnlig beskyttelsen af personoplysninger:

a) modtagerens navn

b) modtagerens juridiske karakter, dvs.:

i) en fysisk person

ii) en juridisk person

iii) en offentlig enhed eller institution

iv) andet.

c) modtagerens lokalitet, dvs.:

i) modtagerens adresse, når modtageren er en juridisk person

ii) regionen på NUTS 2-niveau, når modtageren er en fysisk person

d) det beløb, der er indgået retlige forpligtelser for

e) foranstaltningens art og formål.«

c) Stk. 4 udgår.

d) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

»6. Hvis personoplysninger offentliggøres, fjernes oplysningerne fem år efter udgangen af det regnskabsår, hvor der blev indgået retlige forpligtelser for midlerne. Dette gælder også personoplysninger, der henviser til juridiske personer, hvis officielle navn identificerer en eller flere fysiske personer.«

Tirsdag den 23. november 2021

(3) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Ved udførelsen af opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen indsamler medlemsstaterne data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler, i overensstemmelse med kravene i det integrerede og interoperable elektroniske informations- og overvågningssystem, der er oprettet i henhold til artikel 129a. Der kan i sektorspecifikke regler fastsættes supplerende krav til anvendelsen af systemet i en given sektor.«

b) I stk. 2, første afsnit, indsættes følgende litra:

»bb) at indsamle data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler, ved hjælp af det integrerede og interoperable elektroniske informations- og overvågningssystem, som Kommissionen stiller til rådighed i overensstemmelse med artikel 129a.«

c) I stk. 4 indsættes følgende litra:

»bb) anvende det integrerede og interoperable elektroniske informations- og overvågningssystem, som Kommissionen stiller til rådighed i overensstemmelse med artikel 129a.«

(4) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 129a*

Integreret og interoperabelt elektronisk informations- og overvågningssystem

1. Kommissionen opretter, driver og stiller et integreret og interoperabelt elektronisk informations- og overvågningssystem, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj, til rådighed for finansielle aktører, andre personer og enheder, der er involveret i budgetgennemførelsen, herunder de kompetente nationale myndigheder under delt forvaltning, til at få adgang til og analysere data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal være baseret på standardiserede foranstaltninger til indsamling, sammenligning og samling af oplysninger og tal om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler, med henblik på kontrol og revision. Systemet skal sikre en effektiv kontrol af interessekonflikter, uregelmæssigheder, spørgsmål om dobbeltfinansiering og eventuel misbrug af midlerne.

3. De obligatoriske oplysninger, der indsamles i systemet, skal bl.a. omfatte:

a) moms- eller registreringsnummeret for juridiske enheder

b) det nationale identifikationsnummer for fysiske personer

c) modtagerens juridiske karakter, navnlig:

i) en fysisk person

ii) en juridisk person

iii) en offentlig enhed eller institution

iv) andet.

d) kontrahent(er) og underleverandør(er)

e) reel(le) ejer(e), når modtageren, ejeren, kontrahenten eller underleverandøreren er en juridisk person

f) oplysninger om, hvorvidt støttemodtageren også modtager statsstøtte

g) kontaktoplysninger for alle støttemodtagere og reelle ejere

4. Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939, EPPO samt andre EU-undersøgelses- og kontrolorganer, herunder dechargemyndigheden, gives adgang til oplysningerne i det system, der er omhandlet i stk. 1, hvor det er nødvendigt for udøvelsen af deres funktioner.

5. Enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med driften af dette system skal være i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 269 med henblik på at fastsætte detaljerede regler for driften og funktionen af det system, der er omhandlet i stk. 1, herunder regler for indsamling af data og for adgang til oplysningerne i systemet.«

(5) I artikel 154, stk. 4, første afsnit, indsættes følgende litra:

»dd) sikrer indsamling af data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-støtte, i et omfang, der svarer til kravene i det system, der er omhandlet i artikel 129a.«

(6) I artikel 269 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, første punktum, affattes således:

»Den i artikel 70, stk. 1, artikel 71, stk. 3, artikel 129a, artikel 161 og artikel 213, stk. 2, andet og tredje afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.«

b) Stk. 6, første punktum, affattes således:

»En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 70, stk. 1, artikel 71, stk. 3, artikel 129a, artikel 161 og artikel 213, stk. 2, andet og tredje afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.«

Udfærdiget i …, den … .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*